Magyar Fatermelők stb. orsz. egyes. jelentése 1925.

OROSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866/1991

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
/1866/

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

MAGYAR FATERMELŐK, FAKERESKEDŐK ÉS FAIPAROSOK ORSZÁGOS EGYESÜLETE

JELENTÉSE

1925. ÉVI MŰKÖDÉSÉRŐL.

Ak: 4049

OEE Könyvtár
ÁII.EII. 2018

AZ EGYESÜLET KIADVÁNYA.
1926.

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

MAGYAR ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1868

OEE Könyvtár
Áll.Ell. 2018

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

Tisztelt Közgyülés!

Egyesületünk fennállásának harmincharmadik és a trianoni gyász ötödik évében lépünk a tisztelt Tagtársak elé, hogy számot adjunk a t. Tagtársak bizalmából az elmult esztendőben kifejtett tevékenységünkről. Az ilyenkor önként adódó retrospektív szemlélődés évről-évre gyászosabb és siralmasabb képet tár elénk. Nem akarjuk újból megrajzolni ezt az állandóan előttünk lebegő sötét képet, amelynek konturjait és alaptónusát az az esztelen és frivol elhatározás adja meg, amellyel új Európa politikai és egyúttal gazdasági térképét is megteremtették, évezredes történelmi, kulturális és gazdasági alkotásokat leromboltak és helyükbe oly válaszfalakat emeltek, melyek lehetetlenné teszik az azelőtt közösségben élt nemzetek egymáshoz való közeledését s ezzel Európának újbóli magához térését. De ki kell törnie belőlünk ezen szemlélődés közepette az elkeseredés zokszavának, amikor azt kell látnunk, hogy hiába igyekeztünk a viszonyok parancsoló kényszere alatt elfogadott keretekben a legmesszebbmenő áldozatokkal újból megalapozni állami létünket és megteremteni államháztartásunk pénzügyi kereteit, mert azokon belül magángazdaságunk sehogy sem bírt új erőre kapni. Az ipari termelés, a kereskedelem hiába szomjuhoznak új tőkeforrások, új hitelek után, amelyek hiányában vállalatokat teremteni, a meglevőket fenntartani és forgalmunkat megindítani képtelenség. Amikor pedig a meglévő gazdasági egyedeknek a legelkeseredettebb küzdelmet kell folytatniok a puszta létért, az állam erőteljes és céltudatos gazdasági s hitelpolitikával nem is igyekszik a közterhek súlya alatt összeroskadt magángazdaság segítségére sietni. És mégis megnyugvást kell merítenünk abból a tudatból, hogy az a nemzet, amely ezeket a hallatlan megpróbáltatásokat is kiállotta, nem merülhet el. Fel kell támasztani megrendült bizalmát szakmánknak is,

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

amely a gazdasági krízisnek ezen példátlan viharával szemben — dacára az ő soraiban is kikerülhetetlenül előállott veszteségeknek — ellenállást tanusítani tudott. Ne a felett gondolkozzunk tehát, hogy mik voltunk, ne csupán ez legyen a jövőhöz való bizodalmunk alapja, hanem önmagunkba vetett hitnek ereje. Jussanak eszünkbe a most annyiszor idézett, de oly kevéssé követett halhatatlan Széchenyinek szavai: „Ne bajlódjunk ezért hiábavaló reminiscentiákkal, de bírjuk inkább elszánt hazafiságunk és hű egyesülésünk által drága anyaföldünket szebb virradásra".

Tőárrendelet. A kötött gazdálkodás mintegy utolsó maradványaként a lefolyt évben is érvényben volt még a 8.418/1924. M. E. szám alatt kelt kormányrendelet, az úgy nevezett tőárrendelet, amelyről mult évi jelentésünkben oly részletesen megemlékeztünk. Ez a rendelet kiküszöbölte ugyan magából azokat a legflagránsabb sérelmeket, amelyeket a kormány a rendelet kibocsátását megelőzően egyesületünkkel is megtárgyalt tervezet tartalmazott, úgy, hogy az új tőárrendelettel az aktákat ebben az ominózus kérdésben végleg lezártnak véltük tekinthetni. Annál nagyobb meglepetésünkre szolgált a magas kormányzat által az új tőárrendelet hiteles értelmezése tárgyában a mult év március havában kibocsátott újabb rendelkezés. E szerint kétség merült volna fel abban a tekintetben, vajjon a tőár újabb „megállapítását" (amely mindenkor felemelésben és nem leszállításban nyilvánult) mellőzni kell-e akkor, ha az erdőbirtokos az alapszerződésben kikötött és nem a későbbi, akár bírói ítélettel, akár egyezséggel vagy más módon, de a rendelet életbeléptetése előtt megállapított ellenértéket fogadta el fenntartás nélkül? Az értelmező rendelet ezt a kérdést authentica interpretatió erejével akképen döntötte el, hogy a tőár felemelését kizáró ok alapjául csupán az az eset szolgálhat, ha a kötelezett fél (termelő) által felajánlott szolgáltatás nem volt az alaprendeletnek megfelelő. Nincs azonban kizárva a tőárfelemelés lehetősége akkor, amikor az alapszerződésben kikötött ellenérték *újból* megállapíttatik és a kötelezett fél *nem ezt*, hanem az *alapszerződésben* kikötött ellenértéket fizette ki és a másik fél ezt fogadta el fenntartás

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

nélkül. A szóbanforgó jogkérdésnek ezen eldöntési módja erősen kihívta a kritikát abban a tekintetben, vajjon ilyen értelmező rendeletre egyáltalában szükség volt-e és ha igen, úgy az interpretáció helyes-e, amiért is indíttatva éreztük magunkat a magyarázó rendelet ellen újabb részletes memorandummal fordulni úgy a miniszterelnök, mint a földmívelésügyi és kereskedelemügyi miniszter urakhoz. E memorandumunkban rámutattunk arra, hogy ilyen értelmező rendeletnek kibocsátása már alkotmányjogi szempontból is erősen aggályos, mert ma is hatályos régi törvényeink szerint authentica interpretatiót valamely jogszabályra vonatkozóan csak a törvényhozás adhat, mivel a törvénynek magyarázata nem a jogalkotás, hanem elsősorban a jogalkalmazás, tehát a kir. bíróságok számára volt és van fenntartva. Újból hangsúlyoztuk e mellett azt, hogy ha már az alaprendelet ellen is a legalitás szempontjából igen jogos aggodalmak merültek fel, úgy nagyon természetes, hogy az annak hiteles értelmezése gyanánt kiadott újabb kormányrendelkezésnek sem igen lehet legális alapja. Hiteles értelmezésnek ugyanis csak akkor lehet helye, ha a törvényhozó azt látja, hogy az általa alkotott jogszabályban megnyilvánult akaratát a jogalkalmazás félreértette, amit a törvényhozó viszont csak már jogerősen eldöntött bírói határozatokból állapíthat meg. Ez az adott esetben annál kevésbbé lehetséges, mert az új tőárrendelet életbeléptetése óta alig néhány hónap telt el és így jogerős ítéletek az új rendelet alapján nem keletkezhettek, amiért is teljesen jogosultnak jeleztük azt a feltevést, hogy a hivatalos értelmező rendelet kibocsátására *nem a már eldöntött* esetek szolgáltattak okot, hanem a hiteles magyarázatnak éppen ellenkezően az a célja, hogy *a még csak eldöntendő* esetek számára adjon — szerintünk helyt nem fogható hiteles magyarázat segélyével — irányítást. Egy ilyen kormányhatósági tényked est legjobb meggyőződésünk szerint a bírói hatalom gyakorlásáról szóló törvényben lefektetett azon sarkalatos alkotmányjogi alapelvbe ütközőnek kellett minősítenünk, amely szerint sem a közigazgatási, sem a bírói hatóságok egymás hatáskörébe nem avatkozhatnak, amiért is a rendelet kibocsátása ellen tisztelettel-jes, de határozott tiltakozásunkat fejeztük ki. Kifejtettük azon-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

ban, hogy az interpretacionális rendelet, ettől teljesen eltekintve, hiteles törvénymagyarázat címén egészen mást deklarál, mint ami az értelmezett alaprendeletben kimondatott, s hogy továbbá az értelmezés egyébként is homályos. Le kellett szögeznünk ebből folyólag azt is, hogy a megtámadott rendeleti intézkedés hangos bizonyság ama álláspontunk igazsága mellett, hogy a hatályában szerintünk már megszűnt s újbóli életbe nem léptethető tőárrendeletet kár volt a legális szempontból legalaposabban kifogásolható módon halottaiból feltámasztani, és hogy jobb lett volna a néhány még eldöntetlen vitás kérdést is, amely nyilvánvalóan egyszerű valorizációs igénynek minősül, — ahogy mi indítványoztuk, — a független kir bíróságok, végsősorban a kir. Curiának jurisdictiójára bízni, amely a valorizáció rendkívül kényes problémáját tapasztalat szerint a gazdasági élet minden terén a legnagyobb körültekintéssel és legnagyobb megnyugvással döntötte el és ezért bizonyára nem szorult volna ítélkezésében értelmező rendeletek kibocsátására. Odakonkludáltunk ezek alapján, hogy az értelmező rendeletet a kir. kormányzatnak vissza kell vonnia.

Ezen beadványunkra a miniszterelnök úrtól 2.799/1925. szám alatt azt a leiratot kaptuk, hogy „az előterjesztésben foglalt, szigorúan az erdészetet érdeklő szakszerű fejtegetésekre való tekintettel" előterjesztésünket a földmívelésügyi miniszter úrhoz tette át. A földmívelésügyi miniszter úr, úgy látszik, meglehetősen sokáig considerált előterjesztésünk felett, mert arra csupán 1925. december 20-án kelt, de már jelentésünket követő évben kézbesített 2.535/1925. számú leiratával válaszolt. Ebben mindenekelőtt azon nézetének ad kifejezést, hogy az új tőárrendelet a kivételes hatalomról szóló jogszabályok alapján törvényesnek tekintendő, mert a miniszter úr a tőárrendelet kibocsátására az 1922 : XVII. t.-c. 6. §-a alapján az általa benyujtott törvényjavaslatban felhatalmazást kapott (?). Az új tőárrendelet tehát nem miként mi állitottuk (mi azt hisszük, hogy bizonyítottuk is!), „új jogszabályok foglalata, hanem a különböző rendeletekben szétszórt szabályoknak a szükséges kiegészítésekkel, illetve módosításokkal egy rendeletbe való összefoglalása, vagyis a célszerűséghez mért

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

rendezése". A miniszter úr nézete szerint a kormányzat ebből következőleg jogszerűen bocsátkozott a tőárrendelet hivatalos magyarázatába is. A miniszter úr azonban nyilvánvalóan megfeledkezik arról, hogy azok a rendeletek, amelyekben a vonatkozó jogszabályok szétszórva voltak, időközben hatályon kívül lettek helyezve. Nem célszerűségi, hanem egészen új rendezésről volt tehát szó, amelyre a magas kormányzatnak szabályozási jogköre — még ha erre a törvényhozástól kellő felhatalmazást kért és kapott volna, aminthogy nem kért, de nem is kapott felhatalmazást — nézetünk szerint ki nem terjedt. Ha ezek szerint tisztelettel is kellett meghajolnunk a miniszter úr döntése előtt, úgy a tőárrendelet, valamint az annak magyarázataként kibocsátott interpretációs rendelkezés törvényessége iránti aggályaink ezzel eloszlatva nem lettek és így ebbeli akciónkat csak azzal zárhatjuk le, hogy az eddigi szabályozás, amelyet érdekelteink mint szükséges rosszat kénytelenek elviselni, s amely legalább a súlyosabb károsodástól megóvja őket, most már változást in pejus nem fog szenvedni s az érdekeltek nem lesznek oly újabb kellemetlen meglepetéseknek kitéve, mint amilyet az itt tárgyalt magyarázó rendelet nekik okozott.

Rönkfakivitel szabaddá tétele.

Az 1924 : IV. t.-c. alapján, amely szerint a kormányzatnak tudvalevőleg meg kell szüntetnie a kivitel és a bevitel körül fennálló korlátozásokat, a faforgalom az elmult évben csupán a gömbfa tekintetében maradt továbbra is korlátozva annyiban, hogy a kivitel a kereskedelemügyi miniszter úr engedélyéhez volt kötve. Ez ellen — miként erről előző évi jelentésünkben már beszámoltunk — a társérdekképviseletekkel együtt még tavaly előterjesztést tettünk a kormánynál és kértük a rönkfa kivitelére vonatkozóan fenntartott engedélyezési kényszer megszüntetését. Ezen előterjesztésünk nem nyervén elintézést, a rönkfakivitel szabaddátételét újból megsürgettük, utalván arra, hogy közgazdasági szempontok nem indokolják a rönkfa kivitelének tilalmazását, mivel kivitelre amúgy is csak a jobb választékú lombfarönkök kerülnek, amelyeket a hazai fafeldolgozó ipar amúgy sem vesz igénybe úgy, hogy az ezen fatermékekben mutatkozó, bár igen csekély

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

kivitelt a jelenlegi gazdasági krizis folytán beállott üzleti pangás közepette egyenesen bűn volna megakasztani. Dacára annak, hogy ezen sürgetésünket az Országos Erdészeti Egyesület hasonló előterjesztés formájában támogatta és a Gyáriparosok Országos Szövetsége is kérte a kivitel szabaddátételét, ezt csupán az ezen jelentésünket követő évben sikerült elérni. Meg kell azonban állapítanunk, hogy addig is, amíg az engedélyezési rendszer fennállott, a kereskedelemügyi minisztérium a kivitel engedélyezése iránti kérelmeket mindenkor a legnagyobb előzékenységgel és gyorsasággal intézte el.

Drágasági ankét.

A népjóléti miniszter úr által a mult év végén megindított drágasági ankétra szakmánk képviseletében egyesületünk is meghívást nyert és a tüzifa szempontjából *Biró Zoltán* és *Kronberger Zsigmond* alelnökeink útján fejtette ki az érdekeltség álláspontját. E fejtegetések során utalás történt arra, hogy a belföldi szükséglet körülbelül évi 200.000 vagónra tehető, amelyből csupán 40.000 vagón esik a belföldi termelésre, úgy, hogy a szükséglet a belföldi termelés útján természetesen nem fedezhető. Ezenkívül a belföldi termelés olcsó hitelek nyújtása s a fennforgó számos egyéb nehézség miatt önként értetődőleg megdrágul és innen ered, hogy a magyar termelés a külföldivel szemben határozott inferioritásban van. Hozzájárulnak ehhez a drága vasúti díjszabások, mert jóllehet el kell ismerni, a MÁV. a békebeli paritáson tartja díjszabásait, a szállítás költségeit mégis az ú. n. tört tarifák felette megdrágítják. Ezért tehát a belföldi termelésű fa árát csökkenteni alig lehet. Az import tűzifa árát pedig a dolog természetéből folyólag elsősorban a behozatali országok szabályozzák s annak áralakulását belföldi intézkedésekkel nem lehet csökkenteni. A gőzfavágó és tűzifakereskedő-érdekeltség álláspontját abban foglalta össze, hogy a helybeli gőzfavágók a termelési költségek magassága miatt is veszteséges árakon kénytelenek tűzifaárukat áruba bocsátani. Mindezeknél fogva az ankéton megállapítást nyert, hogy a tűzifa ára legitim árszínvonalon mozog és azt leszállítani nem lehet.

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

Külkereskedelmi viszonyaink.

Külkereskedelmi kapcsolataink a lefolyt esztendőben is Trianon óta a bennünket környező államok részéről megnyilvánvaló politika jegyében alakultak. Ámbár az 1925. év végéig úgyszólván az összes nyugati államokkal sikerült már végleges kereskedelmi és tarifális szerződéseket kötni, ez az eset a szomszéd államokkal, — leszámítva Ausztriát — sajnos, még mindig nem következett be. A Romániával fennálló és mult évi jelentésünkben ismertetett legtöbb kedvezményes megállapodás helyébe még mindig nem lépett a végleges kereskedelmi és tarifális szerződés. Ami pedig Csehszlovákiát illeti, állandóan beigért megállapodásaink csak a bizonytalanság távoli ködében rejtőznek, anélkül, hogy a régóta esedékes érdemleges kereskedelmi szerződési tárgyalások megindultak, illetve eredményes befejezést nyertek volna. Csak mellesleg kívánjuk itt megemlíteni azt is, hogy a Magyar-Csehszlovák Kereskedelmi Kamara, amelynek hivatása lett volna ezeknek a tárgyalásoknak a magángazdasági tényezők hathatós befolyása révén megfelelő lökést adni és az évek óta húzódó szerződés ügyét közelebb hozni a végleges megoldáshoz, e részben semmi kézzel fogató eredményt produkálni nem tudott. Nem kell azonban bővebb kommentár ahhoz, hogy kereskedelempolitikai viszonyaink végleges tisztázása nélkül nem indulhat meg a természettől adott kapcsolatainknak az a kimélyítése, amelytől a gazdasági fellendülésünket várni lehet.

Külkereskedelmi viszonyainkkal kapcsolatosan kell megemlítenünk azt az igen életre való akciót, amelyet a vezető érdekképviseletek a fiumei kiviteli útirány intenziválása érdekében az Olaszország és Jugoszlávia között Nettunoban a mult évben létrejött egyezmény megkötése után megindítottak. Ez az egyezmény ugyanis igen jelentős megállapodásokat tartalmaz, amelyek lehetővé teszik azoknak a messzemenő terveknek megvalósítását, amelyek olasz részen a fiumei kikötő fellendítése s ezzel Fiume gazdasági jövőjének megalapozása tekintetében felmerültek. A nettunoi egyezmény életbeléptetése alkalmával egy közös értekezlet volt tervbevéve, amelyen messzemenő tarifális és vámkezelési könnyítések javaslatbahozatalával, különösen pedig egy árulombardbank létesítésével kívánták volna elősegíteni a magyar részről Fiume felé

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

irányuló exportot. Az e részben megnyilvánuló kívánalmak részletes tárgyalása céljából tervezett konferenciára egyesületünk kiküldötteit designálta is, a konferencia azonban elmaradt és ezzel a Fiuméval való gazdasági összeköttetésünk újrafelvételének és kiszélesítésének lehetősége ismét bizonytalan időre elodáztatott.

Vámügyek. Az 1925. évi január hó 1-én életbelépett autonóm vámtarifa 203. tételének *a) 2.* pontja alatt a *lombos fákból előállított fűrészelt fára* 20 aranyfillér vámot állapított meg. Ez a vámtétel és ezzel kapcsolatban felmerülő illetékek és forgalmi adó azonban annyira megdrágították a szóbanlevő fűrészanyagnak beszerzési költségét, hogy kénytelenek voltunk a vámtételnek hatályon kívül helyezését szorgalmazni. E kérelmünkben előző álláspontunk megváltoztatásának indokolásául felhoztuk azt, hogy a vámtétel proponálásánál annakidején a hazai fűrészipar védelmét tartva szem előtt, abból, indultunk ki, hogy a belföldi fűrészipar a szükségletet teljesen fedezni képes. Ez a feltevésünk azonban nem következett be; azonkívül figyelmen kívül hagytuk a javaslat megtételénél azt, hogy az elvámolás alkalmával az érték után 3%-os forgalmi adót is kell fizetni, ami által azonban az áru behozatali költsége — figyelemmel a vámon és forgalmi adón kívül felmerült egyéb mellékilletékekre — oly mértékben emelkedik, hogy ezzel a szóbanlevő fűrésztermékeknek — a hazai fafeldolgozó ipar ezen igen fontos és a belföldön csak korlátolt mértékben beszerezhető nyersanyagának — behozatala szerfelett megnehezül, ha éppen lehetetlenné nem válik.

Jóllehet ezen kérésünk elintézését a Gyáriparosok Országos Szövetségével együtt, amely azt magáévá tette, többízben megsürgettük, a kereskedelmi kormányzat — nyilván vám- és kereskedelem szerződéspolitikai szempontokból — addig várakozott a vám hatályon kívül helyezésével, amíg a magyar-lengyel kereskedelmi szerződés meg nem köttetett. Ebben ugyanis a kormányzat a faterméknek vámmentes behozatalát garantálta, úgy, hogy a vámtétel a Lengyelországgal kötött egyezmény életbeléptével 1925. évi szeptember hóban,

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

hatályon kívül helyeztetett és pedig nemcsak a Lengyelországból, hanem Romániából és Jugoszláviából importált lombfafűrésztermékekre is, amely országokkal fennálló kereskedelmi megállapodás rendelkezései folytán a Lengyelország részére biztosított vámkedvezmény a legtöbb kedvezmény elve alapján a nevezett szomszéd államokkal szemben is ipso facto érvényesült. Az eddig eltelt időköz alatt is számos nehézség merült fel az elvámolásnál, különösen az érték megállapítását illetően, ami arra késztetett bennünket, hogy a fővámigazgató úrhoz megfelelő beadvánnyal forduljunk abból a célból, hogy addig is, amíg a vámtételek megszüntetése iránt intézkedés történik, a fővámigazgató úr gondoskodjék a felől, hogy a vámkezelés egyrészt mindenkor a belépő állomáson, másfelől a mi általunk megadott értékek alapulvétele mellett eszközöltessék, amely kérésünknek a fővámigazgató úr eleget tett Amidőn a vámmentesség hatályba lépett, a fővámhivatali kirendeltségek eleinte ennek dacára is elvámolták a lombfafűrészárukat, amiért is kérnünk kellett a fővámigazgató urat a megfelelő körrendeleti utasítás kiadására, ami szintén megtörtént. A szabálytalanul kirótt vám visszatérítése körül egyesületünk irodája számos ízben segédkezett tagtársainknak.

Itt kell említést tennünk a szerencsétlen emlékű *vámkezelési illetékről* is, amely csak az 1925. év augusztus 15-én szűnt meg (helyesebben annak beszedése 107.756/1925. sz. pénzügyminiszteri rendelettel „további intézkedésig" felfüggesztetett). Mielőtt ez bekövetkezett volna, több ízben kellett a fővámigazgató úrnál interveniálnunk a végett, hogy a faanyagok után szedendő vámkezelési illetékek kivetésének alapjául szolgáló értékek megállapítására nézve a pénzügyminiszter úrnál annakidején általunk kieszközölt rendelet értelmében az egyesületünk részéről megadott értékeket vegye figyelembe.

Talpfaszállítási ügyek.

A hazai talpfatermelő és szállító érdekeltséget a mult év vége felé aggodalommal töltötte el az a körülmény, hogy a MÁV. jórészt külföldi vásárlások útján pályafenntartási és egyéb faszükségletét hosszabb időre előre fedezte, úgy, hogy attól lehetett tartani, hogy a MÁV. nem fogja a talpfabeszer-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

zést a folyó évre kiirni. Az ebből a hazai termelésre és talpfaszállítókra nézve előálló hátrányok elkerülése végett, az Országos Erdészeti Egyesülettel karöltve, beadvánnyal fordultunk a MÁV. igazgatóságához, amelyben készséggel elismerve azt, hogy a MÁV. a hazai fatermelést termékeinek átvételével kellően istápolta, viszont utalással arra, hogy a jelenlegi nehéz körülmények között a fakereskedelmi piac régi vevőjét, a MÁV.-ot nem nélkülözheti, azt a kérést terjesztettük elő, hogy a MÁV. jövő évi talpfaszükségletének biztosítása érdekében minél előbb nyilvános versenytárgyalást irjon ki oly módon, hogy a beszerzésnél első sorban a belföldi termelésű pályafenntartási fák vétessenek figyelembe és hogy továbbá a szállítások odaítélésénél a hazai ajánlattevők a külföldiekkel szemben előnyben részesíttessenek. E kérésünk indokolásaképp hivatkoztunk arra is, hogy a bennünket környező államok vasutai a külföldi ajánlattevőket vagy kizárják a szállításban való részvételből, vagy pedig azokat a belföldiekkel szemben határozott hátrányban részesítik s így jogosultnak kellett jeleznünk a fatermelő és kereskedő érdekeltségnek azt a kívánságát, hogy a MÁV. a külföldiekkel szemben, ha nem is teljesen azonos, de legalább is olyan eljárást kövessen, amely mellett a belföldi megbízható ajánlattevők praeferens helyzetbe kerüljenek. Megnyugvással kell megállapítanunk, hogy a MÁV. igazgatósága — felismerve a magyar fapiac nehéz helyzetét — kérésünknek eleget tett és beszerzéseit kérésünkhöz előterjesztett módon hajtotta végre, amiért is e helyütt sem mulaszthatjuk el a MÁV. igazgatóságának az érdekeltség nevében őszinte köszönetünket tolmácsolni.

Amennyire elismerésre méltó volt azonban a MÁV.-nak a talpfaszükséglet fedezése céljából tett ezen intézkedése épp oly lehangolóak voltak az érdekeltségre nézve azok a nehézségek, amelyek a szerződések lebonyolítása körül támasztattak. Már tavalyi jelentésünkben megemlékeztünk ugyanis azon előterjesztésünkről, amelyet a MÁV. azon sérelmes eljárása miatt tettünk annak igazgatóságánál, miszerint ragaszkodva a szerződési feltételek betűjéhez, a II. rendű talpfáknál az ú. n. mérettoleranciát megszüntette. Ezen előterjesztésünk folytán a MÁV. az elmult évben bizonyos könnyítéseket eszközölt ugyan; ezek azonban korántsem felelvén meg az érde-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

keltség jogos és méltányos igényeinek, a mérettolerancia visszaállítása érdekében újabb előterjesztést tettünk. Ebben kifejtettük, hogy a MÁV. által nyujtott kedvezmények nem elegendők és ezért kértük különösen az előírtnál 2 cm.-rel keskenyebb vicinális talpfák átvételéhez fűzött azon korlátozásnak, amely szerint ezen talpfák csak 15% árlevonással vehetők át, a hatályon kívül helyezését, utalván arra, hogy a talpfa ára, amennyiben az az előírtnál 2 cm.-rel keskenyebb, tekintve az előállítási árat és költséget, legfeljebb 7%-kal kevesebbet tenne ki s így a 15%-os levonás nem indokolt. Kértük továbbá annak a kikötésnek megváltoztatását is, hogy a szijácsfa a szélességi méretben összesen legfeljebb 1 cm., a vastagságban pedig legfeljebb fél cm. lehet, utalással arra, hogy az ilyen kikötés ellenkezik a MÁV. évtizedes átvételi gyakorlatával. Ezen előterjesztésünk, sajnos, eredményre nem vezetett, amennyiben a MÁV. mereven ragaszkodott a feltételek betűihez.

Az érdekeltek abbeli panasza alapján, amely szerint a MÁV. ugyancsak a szerződések betűszerinti értelmezése alapján a mult év végén stornirozta a még fennálló talpfaszerződéseket, szintén előterjesztést tettünk a MÁV. igazgatóságánál. Ebben rámutattunk arra, hogy a MÁV. szerződéses kötelezettségét nézetünk szerint szintén úgy kell, hogy teljesítse, mint ezt az eset körülményei, a gyakorlati élet felfogása és a jóhiszeműség, nemkülönben a gazdasági körülmények megkívánják. Ezt — mondottuk — a szállító érdekeltség annál is inkább elvárhatja, mert akkor, amikor a talpfa beszerzése a legnagyobb nehézségekbe ütközött és amikor a MÁV.-ra nézve úgyszólván katasztrófálissá válható talpfahiány állott be, a mi érdekeltségünk volt az, amely a MÁV. nehéz helyzete iránti teljes megértéssel, sőt anyagi áldozatok árán igyekezett a MÁV. talpfaszükségletét kielégíteni. Ezért tehát abbeli várakozásunknak adtunk kifejezést, hogy az igazgatóság is kellően fogja értékelni tudni az érdekeltségnek mindenkor tanusított loyalis magatartását s azt a kérést terjesztettük elő, hogy azokban az esetekben, amelyekben a MÁV. a talpfaszállítási szerződéstől elállott, ebbeli elhatározását a szállító fél kívánságára vegye revizió alá és tegye lehetővé a még fennálló szerződések lebonyolítását.

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

Sajnos, a MÁV. igazgatósága ebben a kérdésben is merev elzárkózást tanusított, amennyiben kijelentette, hogy az egyes fatermelő és fakereskedő cégeknél biztosított talpfából átveendő mennyiségnek 90%-ban való megállapításához — hivatkozással az általános gazdasági helyzetre — szerződésadta jogánál fogva továbbra is ragaszkodik. Az érdekeltség azonban joggal számít arra, hogy a MÁV. a jövőben nemcsak a talpfakiírásoknál, hanem a szerződések lebonyolításánál is méltányolni fogja az érdekeltségnek nehéz helyzetét és az utóbbi által a multban tanusított előzékenységet a szerződések loyalis értelmezésével fogja viszonozni.

Tarifális ügyek.

A tarifális ügyek körül kifejtett működésünk köréből mindenekelőtt ki kell emelnünk az ú. n. tört tarifák alkalmazása ellen folytatott akciónkat. E részben bekapcsolódva a társérdekképviseletek hasonló célú mozgalmába, mi is előterjesztést tettünk a kereskedelemügyi miniszter úrnál, ahol felhoztuk a hazai fatermelésnek és kereskedelemnek azt az állandó és jogos panaszát, hogy a m. kir. államvasutak tarifái általában oly színvonalon vannak, hogy azok nemcsak a belföldi termelés drágítják meg, hanem a belföldi termékek exportképességét is nagy mértékben veszélyeztetik. Ez okozza azután — így szólottunk — azt a visszásságot, hogy amíg a vasúti szállítás tárgyát képező tömegtermékek (gabona, burgonya, szén, fa, stb.) értéke átlag 20—25%-kal csökken, addig az államvasúti tarifák, amelyek az aranykorona 17.000-szeres szorzószáma alapján alkottattak meg, az áru értékének hovatovább mind nagyobb százalékával terhelik a piacon elérhető eladási árat. Mi is kifejezést adtunk annak, hogy a gazdasági élet ezeket a magas tarifákat már nem bírja el és utaltunk a MÁV. folyvást csökkenő forgalmára is, ami élénk bizonysága annak, hogy a díjszabásokon változtatni kell. A vasúti díjszabások hovatovább el nem viselhető drágulásának legfőbb tényezőjeként azonban azt a körülményt jelöltük meg, hogy a helyi érdekű vasutaknál igénybeveendő szállításoknál az ú. n. tört tarifák alkalmaztatnak, vagyis mihelyt a szállítás az államvasuti vonalról a helyi érdekű vonalra megy át, vagy fordítva, a tarifák számítását újból előlről kezdik, tehát úgy számítják, mintha az árut újból feladták volna. Példákkal iga-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

zoltuk ennek az állapotnak tarthatatlan voltát és rávilágítottunk arra, hogy ezen tarifális helyzet mellett nemcsak a magyar fatermelés kerül hátrányos helyzetbe a külföldivel szemben, hanem a magyar kereskedelem is súlyosan szenved ezen anomália alatt, mert centrális elhelyezkedésünk folytán vasúti hálózatunk is akképen van megalkotva, hogy az áruk elosztása javarészt Budapesten át történik a vidéki fogyasztási helyek felé. Avval érveltünk továbbá, hogy tranzitó forgalmunkat is, amely jelentős részében a vicinális vasutak igénybevételével bonyolódik le, szintén megbénítja a tört tarifális számítás, s hogy a jelzett tarifális rendszer végül, habár nem jelentős, de kétség nélkül meglevő, fakivitelünket is megnehezíti.

A kérdést az állandó díjszabási bizottság tárgyalás alá vette, azonban az mai napig megoldást nem nyert. A magunk részéről azonban szintén mindent meg fogunk tenni abban az irányba, hogy az egész gazdasági életet megbénító ezen tarifális rendszer megváltoztattassék.

A szakmánkat specialiter érintő díjszabási ügyeiket illetőleg fel kell hoznunk *a gömbölyű fára* és ebből előállított *fűrészelt termékre* nézve fennálló, egyesületünk által kieszközölt és a mult évben is meghosszabbított reexpediciós díjkedvezmény ügyét, amely a gyakorlatban némi módosításra szorult. A kedvezmény alá eső rönkfa feldolgozására és kiszállítására megszabott határidő nevezetesen rövidnek bizonyult, miért is annak meghosszabbítását kértük, amit a MÁV. engedélyezett is, amennyiben a rönkből készült anyag feldolgozására és kiszállítására megállapított hat havi határidőt kérésünkre egy esztendőre emelte fel.

Az említett reexpediciós kedvezménynek továbbá — miképen már erről mult évi jelentésünkben megemlékeztünk — kiterjesztését kértük a hazai fafeldolgozó telepekre szállított gömbfára és ebből készült nyers friesekre és kész parkettákra, amely kérelmünket a MÁV. az 1926. évben teljesítette is.

A hazai *fűrészekbe* szállított *gömbfára* vonatkozóan ugyancsak egyesületünk kérésére megadott és a mult évben meghosszabbított kedvezmény terjedelmének értelmezése körül a gyakorlatban nézeteltérések merültek fel. A kedvezmény

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

ugyanis a hazai fűrészipar pártolása céljából kizárólag azon szál- és rönkfaküldeményekre adatott meg, amelyek a címzett fűrésztelepén további kidolgozás nélkül deszkává, léccé stb. fűrészeltetnek fel és ilyen állapotban kerülnek forgalomba; ezzel szemben a kedvezményt oly üzemek is igénybe óhajtották venni, amlyek ily fűrészüzemet nem tartanak fenn. A MÁV. igazgatósága ezért indíttatva érezte magát Országos Egyesületünkkel együtt megállapítani azon hazai fűrészüzemek jegyzékét, amelyek a szóbanlévő kedvezményt igénybevehetik és mondanunk sem kell, hogy a magunk részéről mindent elkövettünk abban az irányban, hogy ebben a jegyzékbe az arra jogosult összes érdekeltek felvétessenek.

Az ú. n. csapos fa vasúti szállítási díjtételét megfelelően leszállítani kértük, amely kérelmünk eddig elintézést nem nyert.

Ezúttal is hangsúlyoznunk kell, hogy a díjmérséklési kérelmek elintézése azon okból, hogy azok a tarifális bizottság által tárgyalandók, meglehetős késedelmet szenvednek, amiért is a lefolyt évben is megsürgettük az idevonatkozólag fennálló ügyrendi szabályok olyan értelmű megváltoztatását, hogy azok mellett a díjmérséklési kérelmek az eddiginél gyorsabb elintézésben részesülhessenek.

Fel kell hoznunk még ebben a fejezetben a jugoszláv-magyar, osztrák-magyar és csehszlovák-magyar köteléki díjszabások megalkotásának előkészítése körüli közreműködésünket, amely abból állott, hogy beszereztük az érdekeltektől a díjszabás megállapításához szükséges forgalmi adatokat, nemkülönben a köteléki díjszabásba érdekelteink részéről felvételni kívánt állomásokat.

A koronkint megjelent fontos díjszabási intézkedésekről végül tagtársainkat a szaklapok vagy körlevelek útján mindenkor részletes tájékoztatásokkal láttuk el.

Magánalkalmazotti törvényjavaslat.

A kereskedelemügyi miniszter úr a mult év elején ismét napirendre tűzte a magánalkalmazottak jogviszonyát szabályozó kódex javaslatának tárgyalását, amelyet egyesületünknek is megküldött véleményezés végett. A javaslatot az érdekelt tagtársak — s az alkalmazottak képviselőinek is — szé-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

leskörü belevonása mellett a Fakereskedelmi Csarnokban megtartott sorozatos értekezleteken beható tárgyalás alá vettük és ennek alapján javaslatainkat igen terjedelmes emlékiratba foglaltuk.

Ebben elsősorban azt emeltük ki, hogy amennyire elismerjük annak szükségét, hogy a magánalkalmazottak szolgálati viszonyára vonatkozó szabályok egy egységes kódexben legyenek összefoglalva, ép annyira megfontolás tárgyává kérjük tenni azt, hogy tekintettel a jelenlegi példátlanul kedvezőtlen gazdasági helyzetre, nem volna-e indokolt a törvényjavaslat beterjesztését a gazdasági viszonyok kedvezőbbé alakulásáig elhalasztani, ha pedig ez lehetségesnek nem tartatnék, úgy a hozandó törvényt egy, a mai helyzet által feltétlenül megkövetelt hosszabb átmeneti idő betartásával életbeléptetni.

A részleteket illetőleg körülhatárolni kértük azon magánalkalmazottak körét, amelyekre a törvény kiterjedjen. Ezzel kapcsolatban arra az esetre, ha a törvény hatálya az *erdei fakitermelés* alkalmazottaira is kiterjesztetnék, annak világos kimondását kértük, hogy a törvény hatálya *minden* erdei fakitermelésnél alkalmazottra egyaránt kiterjedjen, arra való tekintet nélkül, hogy az erdei fakitermelést ki gyakorolja. Csak így véltük ugyanis kizárni annak, a más törvények alkalmazásával előállott azon teljesen abszurd és merően jogtalan állapotnak megismétlődését, hogy az alkalmazottak jogviszonyainak megítélése tekintetében az legyen a döntő, hogy *ki* alkalmazza őket, nem pedig annak a foglalkozási ágnak tárgyi jellege, amelyben az illetők alkalmazva vannak. A szolgálati viszonyra vonatkozó általános rendelkezésekkel összefüggésben tett észrevételeink és kívánalmaink sorából kiemelendőnek tartjuk azt a kívánalmunkat, hogy a törvény ne csupán negatívumokkal jelölje meg az alkalmazott kötelezettségeit hanem pozitív formában írja elő azokat, akként, hogy az alkalmazott köteles legyen szolgálati ideje alatt a munkaadójának üzleti érdekeit legjobb tudásával és szorgalmával elősegíteni. Az illetményekről szóló fejezetben a remuneráció tekintetében — utalással arra, hogy az a munkaadó részéről nem jogi kötelezettségből fakadó, hanem spontán elhatározásból eredő jutta-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

tás, amely nemcsak a munkaadó áldozatkészségétől, hanem elsősorban az üzleti eredménytől is függ, — a leghelyeseebbnek véltük a remuneráció kérdésének jogi szabályozását teljesen elejteni. Igen kimerítően foglalkoztunk a javaslatnak a szolgálati viszony megszűnésére vonatkozó rendelkezéseivel. E tekintetben a felmondási időre vonatkozóan tettünk a munkavállaló érdekeltség képviselőinek meghallgatása után megfelelő javaslatokat olykép, hoogy a felmondási idő egy évi szolgálat után egy hónap, két évi szolgálat után két hónap, két évet meghaladó szolgálat után pedig három hónapban állapíttassék meg; míg a fontosabb teendőkkel megbízottakat illetően azt javasoltuk, hogy két évig terjedő szolgálat után 3 hónap, ezt meghaladó szolgálat után 6 hónap és végül a vezető állásban lévőknél az első 3 hónap után 6 hónap, azontúl pedig egy esztendő legyen a felmondási idő. E mellett hangsúlyoztuk azt, hogy — felhasználva bírói gyakorlatunknak e részbeni helyes megállapításait, — úgy a fontosabb teendőkkel megbízott alkalmazottak, de mindenesetre a vezető állásban lévők tekintetében egy általános megjelöléssel determinálni kell az ebbe a kategóriába tartozásnak főbb ismérveit. Részletes kritika tárgyává tettük a rögtöni hatályú felmondás eseteit; behatóan méltattuk továbbá a versenytilalmi megállapodásra vonatkozó intézkedéseket. Végül kiemeltük a büntető rendelkezések fejezetében a büntetések általában véve rendkívül súlyos voltát és azok leszállítását, valamint azt kértük, hogy a kihágások feletti bíráskodás ne a közigazgatási hatóságok, hanem a kir. bíróságok hatáskörébe utaltassék.

A kereskedelemügyi miniszter úr, úgy látszik, megszívlelte az érdekeltség által a javaslat beterjesztésének kedvezőbb időre való elhalasztására vonatkozóan tett előterjesztést, mert a javaslat mindeddig nem került újabb tárgyalás alá. Reméljük azonban, hogy a miniszter úr a javaslat átdolgozásánál s újabbi tárgyalás alá bocsátásánál meg fogja fontolni azokat az előterjesztéseket is, amelyeket a javaslat részletes intézkedéseivel szemben felhoztunk.

Forgalmi adó.

A forgalmi adónak az ipart és kereskedelmet egyaránt fojtogató nagy problémája a lezajlott esztendőben

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

az összes gazdasági érdekképviseleteket sorompóba állította a végből, hogy a sokat ígért reform megvalósítását kiharcolják. Ebből a küzdelemből a szakma képviseletében egyesületünk is alaposan kivette a maga részét; sajnos azonban, az ipar és kereskedelmi világ összes tényezőinek minden erőkifejtése dacára sem sikerült a reform kérdését az elmult évben a megvalósuláshoz közelebb hozni. A pénzügyminiszter úr mindjárt az új esztendő beköszöntése után nagyszabású ankétet hívott össze, amelyben egyesületünk is résztvett. Ezen az ankéten a kérdést csupán általános vonatkozásaiban tárgyalták és — a mezőgazdasági érdekképviselet kivételével — az összes tényezők megegyeztek abban, hogy a mai rendszer — tekintettel az összes átruházási fázisok adóköteles voltára — elviselhetetlenül terhes és ezért át kell térni az egy helyen beszedendő forgalmi adó rendszerére: meg kell továbbá szüntetni a mai zaklató és az ipar és kereskedelemre nemcsak megszégyenítő, de egyenesen tűrhetetlen ellenőrzés rendszerét, amely a fázisrendszer behozatalával önmagától elesik. Dacára az ipari és kereskedelmi ágazatok ezen ritka egyértelműséggel megnyilvánult állásfoglalásának, a miniszter úr ezen az ankéten sem tett ígéretet a rndszer megváltoztatását illetőleg, hanem a januári szaktanácskozmány csupán azt eredményezte, hogy a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara felhatalmazást kapott arra, hogy az egyfázisú adórendszer keresztülvitelére vonatkozó, statisztikai és egyéb számítási adatokkal alátámasztott javaslatait a pénzügyminiszter elé terjessze. E megbízatás alapján a Kereskedelmi és Iparkamara tárgyalásokba lépett egyesületünkkel; mi pedig a szakmabeli közvéleménynek megismerése céljából a Fakereskedelmi Csarnokban szaktanácskozmányt tartottunk, amelyen leszűrődött nézetek alapján azután számos kebelbeli értekezlet eredményeként a Kamarával együtt kidolgoztuk ama részletes javaslatainkat, amelyek a fázisrendszernek a magyar viszonyokra való átvitelét tartalmazták; végül az ekként készült javaslatokat terjedelmes emlékiratba foglaltuk, amelyet közvetlenül is eljuttattunk a pénzügyminiszter úrhoz.

Felterjesztésünkben abból indultunk ki, hogy szakmánk

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

szempontjából fokozottabb mértékben szükséges a közgazdasági tényezők egyeteme által hangoztatott annak az elvnek keresztülvitele, hogy a forgalmi adó csak egyszer és pedig az importált fatermékeknél a behozatalban, a belföldön előállítottaknál pedig a termelés helyén rovassék le. Kiemeltük e helyütt is, hogy hazánk Trianon óta, sajnos, fafogyasztó, tehát faimportállammá alakult át, amiért is egyfelől a hazai importkereskedelem, másfelől a Magyarországon települt külföldi vállalatok egyenesen exsistentiájukban vannak veszélyeztetve azon külföldi érdekeltekkel szemben, akik a behozatalt közvetlenül a megszállott területekről úgyszólván regie- és költségmentesen intézik és a belföldön ezért semmiféle adót s így forgalmi adót sem fizetnek. Ezen okból tehát a fatermékek után fizetendő forgalmi adónak a behozatalban való lerovását annál mellőzhetetlenebbnek ítéltük, mert kimutattuk, hogy az állam ezzel oly nagy és állandó bevételhez jut, amelyet eddig egyáltalában nem kapott meg, mivel a szállítás közvetlenül a külföldről és pedig az esetek igen nagy számában közvetlenül a fogyasztóhoz történik. Áttértünk ezután memorandumunkban a belföldi termelés és fogyasztás adatainak ismertetésére, amely utóbbiakat a legmegbízhatóbb szakértői becsű alapján állapítottuk meg; majd az osztrák fázisrendszer mintájára a belföldi termék után a forgalmi adót a netto eladási ár, a behozott fatermékeknél pedig a netto (fuvar és egyéb illetékek nélkül értendő) behozatali ár alapján javasoltuk megállapítani. A vámtarifa idevonatkozó tételeinek sorrendjében továbbá az egyes fatermékekre pontos számítások kapcsán — melyeknél figyelemmel voltunk arra, hogy az illető fatermék hány átruházási aktussal kerül a fogyasztóhoz — megadtuk az alkalmazható adókulcsnak mértékét. Végül számszerűleg kimutattuk, hogy a javasolt rendszer az eddigi forgalmi adó bevételt a szakma által forgalmazott cikkekben mintegy 2,219.612 aranykoronával fogja a jelenlegi állapot mellett becsült adóbevétellel szemben szaporítani. E részben hangsúlyoztuk azt, hogy ez az Országos Erdészeti Egyesület hasonló beadványából át vett számítás az erdőgazdaság keretén belül az erdőbirtokos által űzött faértékesítés eredményét, amelyet az erdőbrtok adó-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

mentesnek kíván nyilvánítani, nem veszi figyelembe. Végül azt kértük, hogy a miniszter úr vegye memorandumunkat sürgős tárgyalás alá.

Emlékiratunkban foglalt előterjesztéseink, jóllehet azokat az Országos Erdészeti Egyesület hasonló és konkluzióinkban végeredményben teljesen egyező elterjesztéssel támogatta és jóllehet a vezető kereskedelmi érdekképviseletek a kérdést azóta is állandóan napirenden tartják s a pénzügyminiszter urat velünk együtt állandóan sürgetik, mindeddig nem kerültek tárgyalás alá, dacára annak, hogy a pénzügyminiszter úr a parlamentben többízben kijelentette, hogy a fázisrendszert kísérletképen a legfontosabb közszükségleti cikkekre, ezek között bennünket érdeklőleg a tűzifára bevezetni kívánja. A magunk részéről azonban ezen érthetetlen elzárkózás ellenére sem adjuk fel a küzdelmet, hanem mindaddig fogjuk döngetni a fázisrendszer mesterségesen elreteszelt kapuit, amíg azok a joggal türelmetlenkedő kereskedelem előtt megnyílni nem fognak.

Detail kereskedelmi szakosztály.

A detailkereskedelmi szakosztály a lefolyt évben is nagyban buzgólkodott azon, hogy a gazdasági viszonyaink kedvezőtlen alakulása folytán természetesen szintén igen érzékenyen érintett detailkereskedelem érdekeit megoltalmazza. E részben elsősorban a budapesti piacon mindnagyobb vehemenciával fellépő öldöklő verseny ellen kívánt a szakosztály tagjainak exisztenciális érdekében egy oly védelmi szervezetet létesíteni, amely alkalmas arra, hogy az egészségtelen versenynek hovatovább elviselhetetlenné váló pusztító hatásait legalább is letompítsa. E tekintetben nem azt tekintettük irányadó jelszónak s nem abból indultunk ki, hogy a kíméletlen gazdasági harc a gyengébbek eltiprásával jár, hanem azt, hogy igenis módot kell nyujtani arra, hogy a szakmának arra érdmes, tisztes elemei fennmaradjanak. E végből még az 1924. év vége felé akciót kezdeményeztünk abban az irányban, hogy az egészségtelen verseny kiküszöbölése céljából a budapesti és környékbeli piac érdekeltjei egymás között egyezményre lépjenek, melynek végrehajtása és ellenőrzése az egyezmény által alkotott

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

organizációra bizatott volna. Az egyezmény létrehozása végett számos ülést és széleskörű értekezletet tartottunk, amelyek eredményekép az egyezmény el is készült és azt a figyelembe jövő érdekeltek túlnyomó többsége el is fogadta, a tervbe vett konvenció mégis meghiusult néhány vezető cégnek csatlakozása hiányában, amelyek hozzájárulásától többen az egyezményben való részvételüket függővé tették.

A szakosztály mindazonáltal nem adja fel a reménységet arra nézve, hogy a budapesti detailkereskedői érdekeltség létérdekeinek védelmét célzó ezen egyezmény létesülni és ezzel a hasonló helyzetben levő vidéki tagtársaink számára utánzásra méltó példát fog statuálni. Nagyon természetes azonban, hogy ez kizárólag azon múlik, hogy a t. tagtársak, felismerve a kockán forgó érdekek óriási nagy horderejét, s a kölcsönös szolidaritásban rejlő erőnek nagy jelentőségét, szakosztályunkat csak úgy, mint egyéb ténykedéseiben, az egyezmény létrehozására irányuló törekvéseiben is támogatni fogják.

»O. K. H. akció.«

A szövetkezeti mozgalomnak elfajulása, a hazai kereskedelemnek ez az általános és állandó gravamen-je, amely neki oly súlyos károkat okoz és amely ellen a vezető érdekképviseletek már évek óta oly elkeseredett, de oly kevés eredménnyel járó küzdelmet folytatnak, a lefolyt évben a falusi kislakásépítő szövetkezet képében a fakereskedelem területén is újból felütötte fejét és szakosztályunkat megfelelő közbelépésre késztette. Az az 1922. évben az Országos Központi Hitelszövetkezet (O. K. H.) égisze alatt állami támogatással alakult szindikátus ugyanis, amelynek célja az volt, hogy a földbirtok keretében kiosztandó házhelyek felépítéséhez szükséges fa- és építőanyagokat a kereskedelem megkerülésével közvetlenül beszerezze és az ország különböző helyein az O. K. H. által felállított fatelepek útján bocsássa az igényjogosultak rendelkezésére, az 1924. évben feloszlott s a szindikátus feloszlásával a telepek megszűntek az O. K. H. égisze alatt működni. Annál nagyobb megdöbbenéssel értesült mult év április havában az érdekeltség arról, hogy ez a szövetkezeti akció más formában újból feléledt, amennyiben meg-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

alakult a „Falusi Kislakásépítő Szövetkezet", amely végeredményben szintén az O. K. H. erkölcsi és anyagi patronátusa alatt a már felállított, illetve felállítandó fatelepeket van hivatva átvenni. Ezen akció újbóli életrekeltése április havában arra indította a szakosztályt, hogy a Fakereskedelmi Csarnokba tiltakozó nagygyűlést hívjon össze, amely — s ezt sajnálattal kell megállapítanunk — a vidéki detailfakereskedő tagtársainknak nem túlságos élénk részvétele mellett — meg is tartatott. A nagygyűlés az általa képviselt érdekek nagy horderejének és ügye igazságának tudatában a leghatározottabban tiltakozott a kormányzatnak a hazai fakereskedelmet sértő azon eljárása ellen, amellyel az úgyszólván minden adó és egyéb teher nélkül dolgozó szövetkezetek versenyét a közszolgáltatások terhe alatt roskadozó fakereskedelemre akarja reászabadítani éppen abban az időben, a midőn a fakereskedelem amúgy is a legnagyobb létfenntartási gondokkal küzd, és ezért felhatalmazta a nagygyűlés kebeléből kiküldött bizottságot, hogy tiltakozását a kormányzat illetékes tényezői elé juttassa és ez ügyben szükséges további lépéseket megtegye. E határozat alapján szakosztályunk memorandumot dolgozott ki, amelyben rámutatott arra, hogy a Falusi Kislakásépítő Szövetkezet cége alatt működő alakulás teljes meghamisítása a szövetkezésben rejlő annak a nemes és magasztos gondolatnak, amely szerint a szövetkezet saját tagjai érdekeit az önsegély eszközével mozdítsa elő. A szövetkezet — így szólottunk — nem abból a célból alakult, hogy tagjait lássa el olcsó építkezési anyaggal, hanem azért, hogy üzleti tevékenységét a nem szövetkezeti tagok részére való eladásra is kiterjessze és azáltal, hogy nemcsak a házhelyre igényjogosultaknak, hanem másoknak is a piaci árnál olcsóbban árusít, oly öldöklő versenyt támasszon a legális kereskedelem ellen, amelyet az a mai gazdasági viszonyok között nem bír el. Rámutattunk azonban arra, hogy attól eltekintve, a jelzett szövetkezetben egy olyan intézmény fog ismét állami támogatásban részesülni, amelynek prosperitására semmi kilátás nincsen, mert az eddigi tapasztalások szerint a szövetkezetek nélkülözni fogják a rendes és szakszerű ügyvezetést, aminek az lesz az eredménye, hogy a szövetkezeti kirendeltségek

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

nem fogják ellátni tudni az igényjogosultakat már csak azért sem, mert ezek rendszerint teljesen vagyontalanok, akik nem képesek a szövetkezet által megállapított eladási feltételeket teljesíteni. Mindebből következik, — így argumentáltunk, — hogy az állam ilyen módon az adózók és így végeredményben a fakereskedők pénzéből is elvont anyagi eszközökkel egy oly intézményt istápolna, mely a fentjelzett gazdálkodás mellett állandó nem lehet, a szakszerű kereskedelmet nem pótolhatná, hanem azt tönkretenné és ezzel azon adóalanyokat semmisítené meg, akikre az állam reá van utalva. Mindezért tehát azt a kérelmet terjesztettük elő, hogy a kereskedelemügyi miniszter úr intézkedjék felügyeleti hatáskörében abban az irányban, hogy az említett szövetkezetnek működése a törvényes kereteken belül maradjon és abbeli ügyködését, amely szerint a földbirtokreform keretében kiosztandó házhelyek felépítéséhez szükséges faanyagokat nem tagok részére is a fakereskedelem megkerülésével közvetlen fatelepek felállítása, bérbevétele, vagy a szövetkezet szolgálatába állása útján kívánja ellátni, haladéktalanul szüntettessék meg.

E memorandumunkat, amelyet az összes kereskedelmi és iparkamaráknak megküldöttük s amelyet azok kivétel nélkül magukévá tettek, egy nagyobb küldöttség a kereskedelemügyi miniszter úrnak személyesen adta át, aki kijelentette, hogy a szövetkezetek kinövéseinek lefaragásával amúgy is foglalkozik, s ebből a szándékából kifolyólag a konkrét sérelmeket is meg fogja vizsgálni.

Abból a célból, hogy a memorandumunkban foglaltakat konkrét adatokkal alátámasszuk, az összes figyelembe jövő tagtársakhoz felhívást intéztünk a tudomásukra jutott esetek közlése iránt, s azok felhasználásával egy újabb terjedelmes előterjesztést tettünk a miniszter úrnál, amelyben a sérelmeket a beszerzett adatokkal alátámasztottuk.

Mindeme közbelépésünknek eredményeként csupán jelentésünk utáni évben kaptuk meg a kereskedelemügyi miniszter úr 53.958/1926. számú leiratát, amelyben arról értesített, hogy panaszunkat vizsgálat tárgyává téve, „a vizsgálat folyamán megállapítást nyert, hogy a Falusi Kislakásépítő Szövetkezet még az 1925. év januárjában megszűnt, másrészt, hogy

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

ezen időpont óta az Országos Központi Hitelszövetkezet a falusi kislakásépítés ügyére sem irányítást nem gyakorolt, sem azokban más módon közvetlenül részt nem vesz; ezzel szemben a fontos szociális érdekeket szolgáló falusi kislakásépítés ügyeit ezidőszerint az Iparosok Országos Központi Szövetkezete kötelékébe tartozó Kislakásépítő Szövetkezet intézi, amely kormányhatóságilag jóváhagyott alapszabályok szerint működik". A miniszter úr mégis felhívta a szövetkezet vezetőségét, hogy alapszabályainak megfelelően tartózkodjék a nem tagoknak való árusítástól és ilyen értelemben utasítsa vidéki kirendeltségeit. Végül felhívott bennünket, hogy amennyiben a vidéki fakereskedelmi érdekeltség még ezután is a felterjesztésünkben érintett panaszokhoz hasonló sérelmeket észlelne, úgy azokat haladéktalanul hozza a miniszter úr tudomására.

Mondanunk sem kell, hogy akciónk ezáltal kimerítve nincsen, s hogy a kérdést továbbra is napirenden tartjuk. Hogy azonban további eljárásunk a detailkereskedelemre nézve eredménnyel járjon, ahhoz elsősorban az érdekelt tagtársaknak nagyobb érdeklődése szükséges, amiért is ezúton is felhívjuk a tagtársakat, hogy panaszaikat szakosztályunk elé juttassák, amely, mint eddig, úgy a jövőben is minden tőle telhetőt el fog követni abból a célból, hogy a szövetkezeti akció által a detailfakereskedő érdekeltséget fenyegető sérelmeket elhárítsa.

Fővárosi telekbérletek.

E helyütt kell megemlékeznünk a székesfővárosi telekbérlők érdekében folytatott akciónkról, amelyben budapesti tagtársaink nagymértékben érdekelve voltak. A főváros ugyanis a mult év elején lejárt bérleti szerződéseket, — amelyekben a fizetendő bér túlnyomóan búzavalutában volt meghatározva, — csak a bér jelentékeny felemelése mellett volt hajlandó megújítani. E miatt a Gyáriparosok Országos Szövetségével együtt a főváros tanácsához fordultunk, ahol mindenekelőtt rámutattunk arra, hogy a búzavaluta a korona stabilizációja folytán teljesen elvesztette jelentőségét, viszont a búzavalutában történt kötelezettségvállalás óta a búza ára oly magasra emelkedett, hogy az ilyen, a gondosság legnagyobb

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

foka mellett előre nem látott változás a vállalt kötelezettség terjedelmét és így a bérösszegnek búzavalutában való teljesítését lehetetlenné tette. Ezért azt kértük, hogy a bérek ne búzavalutában, hanem helyes, méltányos és igazságos mértékben aranykorona alapon újból állapíttassanak meg, még pedig akként, hogy az üzlethelyiségek alapbérére vonatkozóan érvényben levő jogszabályok a fővárostól bérelt telkek bérére is per analogiam alkalmazást nyerjenek. Ezen előterjesztésünk alapján tárgyalásokat is folytattunk a fővárosi tanács illetékes tényezőivel, amelyek folyamán ígéretet is nyertünk arra, hogy a tanács a szerződések összességét az általunk sérelmezett szempontokból felülvizsgálat alá fogja venni, ami azonban tudomásunk szerint mindeddig nem történt meg. Reméljük mégis, hogy a beígért revizió az érdekeltség jogos kívánalmainak figyelembevételével mielőbb foganatba fog vétetni.

Beszámolónkat e részében megint azzal a — sajnos, még mindig aktuális — felhívással kell végeznünk, mint a mult esztendőben. Fel kell kérnünk erről a helyről is a szakosztály tagjait, hogy ne engedjék teljesen kiveszni azt a kari szellemet, amely minden eredményes együttműködés elengedhetlen előfeltétele; jöjjenek közibénk s vegyék ki részüket a mi munkánkból s akkor nincs kétségünk az iránt, hogy közös fáradozásainknak a mai mostoha idők dacára is meg lesz a várt sikere.

Szakvélemények.

Működésünk elmult esztendejében egyesületünket igen sűrűn vették igénybe úgy bíróságok, mint hatóságok szakvélemény nyilvánítása céljából. E megkereséseket mindenkor a legnagyobb lelkiismeretességgel, körültekintéssel intéztük el. Ezenfelül tagjaink számára is számos ízben szolgáltattunk ki szakvéleményeket és egyéb igazolásokat.

E helyütt meg kell emlékeznünk arról, hogy a budapesti székesfővárosi adófelügyelő az adókivetési munkálataiba az egyes szakmák szakértőit kapcsolta bele és e végből egyesületünk részben a kereskedelmi és iparkamara útján, részben pedig közvetlenül nevezett meg szakértőket, akik igen üdvös tevékenységet fejtettek ki abban az irányban, hogy adókivetési javaslatok már a megkívánt szakszerű szempontok

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

figyelembevételével készüljenek, és hogy az adókivető hatóságok kerüljék azon túlzásokat, amelyek az igazságtalan megadóztatásokban jelentkeztek.

Usanceok.

Az annyi fáradságos munkát és körültekintést igénylő szokványok előkészítő munkálatai a mult évben teljes befejezést nyertek, úgy, hogy a teljesen letárgyalt tervezet a most megállapítandó végleges szövegben előreláthatólag legközelebb elhagyja a sajtót.

Választott bíróság.

Választott bíróságunk működésünk lezajlott esztendejében örvendetes fellendülést mutatott, amennyiben tagtársaink nyilvánvalóan a rendes bíróság ítélkezésének lassúsága és — különösen bonyolult szakkérdésekben — sokszor ki nem elégítő volta miatt, számos ügyben fordultak hozzánk jogsegélyért. Az ügyforgalom egyébként a következőképen alakult: beérkezett 28 ügy; ebből tárgyalás előtt vagy után egyességileg befejezést nyert 14 ügy; 7 ügy ítélettel fejeztetett be; függőben maradt 7 ügy. Ez alkalommal is fel kell hívnunk tagtársaink figyelmét arra, hogy a választott bíróság hatáskörének való alávetés szövegének megállapításánál mindenkor pontosan alkalmazkodjanak az irodánk által e részben megszerkesztett formákhoz, hogy ezáltal azok az inkonvenciák, amelyek az alávetés esetleges fogyatékosságaiból állhatnak elő, elkerülendők legyenek.

Kooperációnk.

A többi közgazdasági testületek és érdekképviseletekkel való kooperációnkról számolva be, mindenekelőtt örömmel kell megállapítanunk, hogy a szakmánk társadalmi szervezetével, a *Fakereskedelmi Csarnokkal* való együttműködést a lefolyt évben is az az összhang jellemezte, amely már kezdettől fogva adva volt azáltal, hogy a Csarnok alapítása és továbbfejlesztése szakmánk irányadó tényezőinek kezében összpontosult.

Örömmel kell megállapítanunk, hogy ma már megtámadhatatlanul áll az a szerintünk egyedüli helyes felfogás, amely szerint a Fakereskedelmi Csarnok, rendeltetésének megfelelően, csupán a szakma állandó összejöveteli helyéül szolgálhat és érdekképviseleti teendőkkel nem foglalkozhatik,

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

hanem feladata az üzleti és társas érintkezés ápolásán kívül csakis abban merülhet ki, hogy a szakma tagjainak a Csarnokban való állandó együttléte folytán jobban megnyilvánuló óhajait és kívánalmait az egyesülettel, mint érdekképviselettel közvetítse s hogy e kívánalmak azután a Csarnok delegáltjainak egyesületünk munkájában való részvétele útján érvényesüljenek. Ez a cél meg is volt valósítható, mert — amint ezen jelentésünk illető részeiből is megállapítható — minden fontosabb ügyet, amely a tagok széleskörű részvételét és véleményének megismerését tette szükségessé, a Csarnokban beszéltünk meg; ott tartottuk fontosabb értekezleteinket és a hozott határozatokat egyesületünk választmányának tudomására hoztuk. A magunk részéről meg vagyunk győződve arról, hogy ezen a csapáson haladva, továbbra is sikerülni fog a két testületnek — amelynek egysége, ismételjük, már a tagok nagy részének és a vezetőségnek közössége által is adva van — összhangzatos működését fenntartani.

A *budapesti kereskedelmi és iparkamarával* az elmult esztendőben is élénk kontaktusban állottunk már azáltal is, hogy a Kamarában szakmánk közvetlenül is képviselve van. A Kamara, mint az ország első gazdasági érdekképviselete, mint mindig, úgy a lefolyt évben is meg tudta ragadni az initiativát az általános érdekű gazdasági kérdésekben, s meghátrálást nem ismerő nyiltsággal és elszántsággal küldött a kereskedő és iparos érdekekért. Együtt lefolytatott akciónkból különösen a forgalmi adó ügyét emeljük ki, amelyben a Kamara igen értékes irányításokkal szolgált, és módot adott a szakma egyes ágazatain belül megnyilvánult ellentéteknek elsimítására és egy egységes álláspont kialakulására. De ezenkívül is számos más, szakmánkat közvetlenül érdekl̈ő ügyben közvetítette és támogatta szakmánk jogos kívánalmait.

A Gyáriparosok Országos Szövetségével való érintkezésünk már tagsági viszonyunknál fogva is igen bensőségesen alakult és — amiként ez jelentésünk egyes fejezeteiből is kitűnik — a Szövetség mindenkor megértő s lelkes támogatója volt kívánalmainknak.

Az *Országos Magyar Kereskedelmi Egyesülés* számos ízben szólított fel bennünket a kereskedői érdekekért síkra-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

szálló s csak elismerést érdemlő lelkes és céltudatos küzdelmeiben való részvételre, s e meghívásnak mindenkor készséggel megfeleltünk.

A *Vámpolitikai Központnak* főleg a kereskedelmi és vámtárgyalásokhoz szolgáltattunk adatokat és útbaigazításokat.

Az Országos Erdészeti Egyesület, mint hű fegyvertárs a fatermelés és fakereskedelem érdekei iránti teljes megértéssel s odaadással támogatta akcióinkat.

Nem mulaszthatjuk el ezen a helyen mindezen társérdekképviseleteknek az egyesületünk és szakmánk ügyeinek nyujtott önzetlen és lelkes támogatásukért hálás köszönetünket kifejezni.

Intern ügyek.

Áttérve most már intern ügyeinkre, örömmel jelenthetjük, hogy tagjaink száma az elmult évben is gyarapodott. Jelenleg 656 rendes tagunk van, akikhez mi állandóan hozzászámítjuk az elszakadt területen levő tagtársakat, akik az elszakadás dacára is megmaradtak egyesületünk kebelében.

A halál, sajnos, a tavalyi esztendőben is megkövetelte áldozatait. Elveszítettük választmányunk ügybuzgó tagját, *Haasz Frigyest,* továbbá egyesületünk egyik régi, érdemes alapítóját, *Czinczár Adolfot,* valamint *Lőwy Sándor* (Gyula), *Pollák József* (Makó) tagtársainkat. Azt indítványozzuk, hogy elhúnyt kiváló és derék tagtársaink felett érzett őszinte fájdalmas részvétének a közgyűlés is adjon kifejezést.

Az egyesület financális ügyei tekintetében utalunk külön előterjesztendő zárszámadásainkra. Pénzügyi helyzetünk a gazdasági viszonyok mind mostohábbá alakuló volta miatt, sajnos, a tavalyi esztendőben is megrosszabbodtak, úgy, hogy ismét azon tagtársaink áldozatkészségét kellett igénybe vennünk, akik a rendes tagsági díjak mérvét meghaladó juttatásokkal járultak hozzá egyesületünk terheihez. Szívünkből jövő kedves kötelességet teljesítünk akkor, amidőn ezen tagtársainknak munificenciájukért a t. Közgyűlés előtt is legbensőbb köszönetünket nyilvánítjuk.

Választmányunk tagjai egyharmadának mandátuma az alapszabályok 19. §-a értelmében lejárván, sorsolás útján kilépnek: *Bánó Gábor, Bartos Ignác, Fehér László, Faragó*

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

Vilmos, Glasner Gyula, Gottlieb Albert, Guttmann Péter, Haasz Róbert, Kádár Izsó, Köves József, Kurzweil Marcel, Neuberger József, Nobel Árpád, Polgár Lipót, Rothberg Vilmos, Schreiber Gyula, Silbermann Sándor, dr. Strélinger Károly, Székely Mór és újvárosi *Vigh Gyula* tagtársaink. Ezenkívül *Schweiger Miksa* alelnökünk ebbeli tisztségéről lemondván, az ő helye, nemkülönben elhalálozott tagtársunk helye szintén választás útján lesznek betöltendők. Végül megválasztandó lesz a választott bírói tanácsnak 70 tagja.

Nem zárhatjuk le jelentésünket a nélkül, hogy ne fejezzük ki őszinte köszönetünket a napi- és főleg a szaksajtónak azért a valóban önzetlen támogatásért, amelyet nekünk a szakma szolgálatára irányuló tevékenységünkben a szakmabeli közönség tájékoztatásával és ügyeink propagálásával nyujtani szíves volt.

Mindezek után tisztelettel kérjük a t. Közgyűlést, méltóztassék jelentésünket tudomásul venni, az előterjesztett költségvetést elfogadni és a zárszámadások, valamint a pénztári jelentés letárgyalása után a felmentvényt nekünk, a pénztárosnak, ellenőrnek és számvizsgáló bizottságnak az 1925. évre megadni.

Budapesten, 1926. évi május hó 19-én.

Az igazgató-választmány.

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

BEVÉTEL. # Zárszámadás az 1925. évről. **KIADÁS.**

	K		K
Pénztári maradvány 1924. évről	285.188	Tiszti fizetések és egyéb személyi kiadások	99,789.378
Tagsági díjak	141,839.497	Lakbér	26,025.712
Választott birósági díjak	12,626.000	Világitás és fütés	8,632.010
Rendkivüli bevételek	49,500.000	Hirlapok és szaklapok	8,364.350
		Postaköltségek	9,775.457
		Nyomtatványok	14,160.280
		Fenntartási költségek	3,070.770
		Szolga	7,995.700
		Telefon	12,481.472
		Rendkivüli kiadások	11,009.700
		Tagsági kötelezettségek	2,265.000
		Pénztári maradvány	680.856
Összesen . .	204,250.685	Összesen . .	204,250.685

Budapest, 1925. évi december hó 31-én.

Megvizsgáltuk és rendbenlevőnek találtuk:

A számvizsgáló bizottság:

Sas László s. k. **Galambos Imre** s. k. **Tauszig Tibor** s. k.

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

Költségvetés az 1926. évre.

Bevétel	K	Kiadás	K
Tagsági díjak és hozzájárulásokból	110.000.000	Tiszti fizetések és személyi kiadások . . .	40,000.000
Választott birósági díjakból	20,000.000	Lakbér	32,000.000
		Fütés és világitás	11,000.000
		Hirlapok, szaklapok és könyvtár	3,000.000
		Nyomtatványok	15,000.000
		Fenntartási költség	2,000.000
		Telefon	12,000.000
		Postaköltség	9,000.000
		Tagsági kötelezettségek	2,000.000
		Előre nem látott kiadások	4.000.000
Összesen . .	130,000.000	Összesen . .	130,000.000

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
/1866/

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.